

In memoriam.

Kyrkvården och kommunalnämndsordf. Edvard Nilsson i Kåtorp var en av förgrundsfigurerna i Torslunda sockens kommunala liv, väl känd inom sin församling och långt utanför dess gränser. Otaliga äro de kommunala förtroendeuppdrag, som han beklädde och bekiätt. Under en följd av år har han varit kommunalnämndens ordf. Därjämte var han vid sin hastiga och tragiska bortgång ledamot av kyrko- och skolråden. Han tillhörde kommunalfullmäktige, barnavårds-, taxerings-, pensions- och valnämnderna. Det torde för övrigt ej finnas någon kommunal nämnd eller styrelse, i vars arbete ej Edvard Nilsson tagit verksam del. Aldrig svek han och aldrig skodade han sig. Alltid när det gällde att sätta än sina krafter i arbete för det allmänna var han redo.

Men han försummade därför ej sitt eget. Varmt fästad vid sin familj, var han en god make och fader. Och hans strävan och hans arbete gick ytterst ut på att gagna dem, vilka stodo honom nära och voro honom kära.

1. Stor popularitet åtnöjt han inom sin församling. Många voro hans vänner.

meddelare

Nilsson, Edv.; lapp 3.
i Kåtorp, Torslunda sn, Algutsrums
hd, Öland, Kalmar l.

vänd!

Kalm. - Kalm. - Cens Lidu. d. 29 aug. 1950.

signaturen H. R.-m. = Hj. Rasmussen
Kantor i Torsholma

Hjälpsam var han, gott var hans hjärta. Han var en omtyckt sällskapsmänniska, vartill bidrag ej minst hans lugna men tillika glada lynne. Han var begåvad med en självständig karaktär, och han stod för en uttalad mening, alltid grundad på egen övertygelse.

Och nu är den verksamme mannen borta. Han var dock inte mer än nyss fyllda 60 år, med en verksamhetslust som en yngling. Han föll på sin post under sitt strävsamma arbete. I söndags tyllde han sina plikter som kyrkvård i Torsholma tempel. I går f.m. arbetade han på sin gård. Han vinkade vänligt farväl till de sina, när han gick på den väg, som skulle bli hans dödsfärd.

Blindvis slår ödet, men även för dess hårdaste slag måste vi i undergivenhet böja oss.

Ditt minne, Färvard Nilsson, skall i tack-sam hågkomst leva i den församling, som Du ägnat dina tjänster, och den djupa och tunga sorg, som drabbat Dina när-maste, delas av alla Dina sockenbor.

Må ödets hårda slag kunna bäras även av dem, som de svårast sargat! Vålsignat vare ditt minne!

Hj. R.-m.